

HU JENNY, av Gunnar Roalkvam

Her e ein sang te na Jenny
i Økonomen avdeling to
Der ekspederte hu i mangan år
hu va greie, kan dokker tro.

Hu hadde et smil te oss adle
og særligt te osser små.
Hu fant fram pinnastolar,
så de gamle sko sleppa å stå.

Hu veide opp svisker og sukker
og påsar med kaffi og salt,
for i hydlene bagom disken,
der hadde hu pitlemann alt.

Hu trodde på samvirketanken
og sa at butikken va vår,
og pengar som blei te overs,
fekk me igjen kvert bidige år.

Aldri må me svikta,
pleide hu Jenny å sei,
for det e så jysla viktig
at me e på rette vei.

Når dokker små bler større
og kan vera aktivt med,
så gløm ikkje målet våres
og kooperasjonens idè.

Hu pakte inn brøda fra Samhold,
og ga de med kjærlige ord
te osser små røvarsungar,
og ba oss hilsa hjem te na mor.

Så sa me ”nana” te hu Jenny,
som sto bagom disken og lo,
og dørklokkå sa dingeling,
i Økonomen avdeling to.